

[Industriministeren]

indhold, således at der pålægges virksomhedens ledelse, der aflægger regnskabet, pligt til i årsberetningen at nævne forhold af særlig betydning for regnskabets forståelse, dels ved udstedelse af en bekendtgørelse om revisorernes påtegninger på regnskaber i henhold til en myndigelse, der foreslås optaget i de 2 revisorlove.

Endvidere foreslås det at samle lovbestemmelserne om lovpligtig revision i årsregnskabsloven, idet de hidtidige bestemmelser om revision i aktie- og anpartsselskabslovene samt i lov om erhvervsdrivende fonde samtidig vil blive ophævet.

Det foreslås endelig, at ledelsen af egen drift skal give revisor de oplysninger, som må anses for at være af betydning for bedømmelsen af selskabet, respektive koncernen, ligesom revisor skal have ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandlingen af regnskaber m.v., der påtegnes af revisor.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af våbenloven. (Knive, slangebøsser m.v.).

(Lovforslag nr. L 92).

Det er med en vis betænkelighed, at jeg fremsætter dette lovforslag, idet de foreslåede stramninger af våbenloven ikke kan undgå at komme til at virke lidt generende for lovlydige borgeres sædvanlige og helt dagligdags brug af f.eks. knive. Regeringen finder imidlertid lovforslaget nødvendigt på baggrund af, at der i de senere år er sket en meget kedelig stigning i udbredelsen og anvendelsen af våben og i antallet af overtrædelser af våbenlovgivningen. Udviklingen har derfor gjort det påkrævet nu at skærpe våbenlovgivningen og at gribe ind over for den omsiggribende uskik især blandt yngre personer med at gå med våben.

Lovforslaget går derfor bl.a. ud på, at det skal være forbudt at bære kniv eller dolk på offentligt sted, medmindre det sker som led i erhvervsudøvelse, til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller har et andet, lignende anerkendelsesværdigt formål. F.eks. vil spejdere således fortsat kunne bære kniv, og det vil

selvfølgelig også være lovligt at transportere en kniv fra ét sted til et andet i forbindelse med bl.a. køb af kniven m.v. Det vil imidlertid efter lovforslaget blive forbudt at bære kniv for i givet fald at kunne forsvare sig eller at bære kniv blot til pynt. Forslaget skal således hindre, at man bærer kniv, uden at der er et fornuftigt formål med det. Det er ud fra de hidtidige erfaringer navnlig i sådanne tilfælde, at der kan opstå farlige situationer med risiko for, at andre personer kan komme til skade.

Det er i dag helt almindeligt, at mange borgere har en lommekniv, som de dagligt bruger til fredelige, praktiske gøremål. Et forbud, der omfattede alle lommeknive (foldekknive), ville med andre ord være et vidtrækkende indgreb i mange borgeres almindelige vaner. Lovforslaget undtager derfor visse lommeknive fra forbudet. Det afgørende for lovligheden skal efter forslaget være, om lommekniven har en klingelængde på højst 7 cm. Hermed skulle der ikke være lagt hindringer i vejen for den hidtidige brug af sædvanlige lommeknive, men jeg er selvfølgelig klar over, at denne grænse kan diskuteres, og det er jeg da også indstillet på.

Lovforslaget går i øvrigt bl.a. ud på at forbyde slangebøsser, som jo har været anvendt imod politiet i flere tilfælde – med meget farlige situationer til følge. Også armbrøster og visse farlige knive såsom kastknive og den såkaldte butterflykniv, der ikke har et fornuftigt anvendelsesområde, foreslås forbudt.

Endvidere foreslås der indført et forbud mod at bære og anvende gas- og signalvåben, medmindre politiet har givet tilladelse hertil, ligesom der foreslås adgang til at forbyde visse (kraftige) luftbøsser.

Som sagt finder jeg det påkrævet med disse stramninger, bl.a. på baggrund af, at der i de senere år er sket en beklagelig stigning i udbredelsen og anvendelsen af våben i vort samfund. Samtidig vil jeg understrege, at det ved lovforslagets udarbejdelse på den anden side er søgt sikret, at der ikke sker indgreb på områder, som ikke hidtil har givet anledning til problemer.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hermed fremsætter jeg for Folketinget:

[Indenrigsministeren]

Forslag til lov om ændring af lov om frikommuner.

(Lovforslag nr. L 93).

Frikommuneprojektet blev indledt i foråret 1985 og har nu været i gang i 2 ½ år. Folketinget har ved tre lejligheder gennemført love om frikommunernes forsøgsmuligheder, og der er nu godt 160 frikommuneforsøg i gang. Nye frikommuneforsøg er til stadighed under udvikling.

Forsøgene spænder over et meget bredt område. Nogle vedrører den interne kommunalpolitiske beslutningsproces, andre indebærer en decentralisering af kompetence til kommunerne, og endelig vedrører en gruppe forsøg indholdet eller finansieringen af de kommunale opgaver.

Frikommuneprojektet har efter min mening på overbevisende måde dokumenteret værdien af at inddrage kommuner og amtskommuner direkte i arbejdet med moderniseringen og udviklingen af lovgivningen om deres egne forhold. Tidligere tiders overvejende negative kritik fra kommunerne af de regler, der vedtages herinde, er afløst af positive bud på, hvordan tingene kunne gøres anderledes. Interessen for fornyelse af kommunestyret har i øvrigt for nylig fået et nyt udtryk gennem Kommunernes Landsforenings K-90-projekt, og jeg ser frem til, at frikommunearbejdet vil få en værdifuld inspiration fra dette projekt.

Det foreliggende lovforslag følger nogle nye forsøgshjemler til dem, der findes i den gældende frikommunelov.

Lovforslaget indeholder desuden nogle nye bestemmelser om administrationen af frikommunearbejdet. Der foreslås en ordning, hvorefter frikommuner, som ønsker at udtræde af dette, kan fortsætte de forsøg, de har fået godkendt. Der foreslås en smidig fremgangsmåde, således at frikommuneforsøg, som udløber i 1989, kan bevare deres gyldighed frem til udgangen af 1993. Lovforslaget indeholder endelig en række redaktionelle ajourføringer m.v.

Den ene af de nye forsøgshjemler giver socialministeren og arbejdsministeren mulighed for at godkende forsøg, hvorved pårørende ansættes til at pleje døende i hjemmet. Forsøget skal belyse, i hvilket omfang der knytter sig menneskelige og økonomiske fordele til, at denne plejeopgave i videre omfang løses uden for institutionsmiljøet. Den anden forsøgs-

hjemmel giver arbejdsministeren adgang til at godkende forsøg, hvorved alle deltagere i erhvervsintroducerende kurser for unge (EIFU-kurser) får den samme godtgørelse, svarende til højeste dagpengesats. Efter gældende regler får nogle deltagere dagpenge, mens andre modtager kontanthjælp, og forsøget skal nu vise, i hvilket omfang den ensartede godtgørelse påvirker deltagerinteressen.

Det er mit generelle indtryk af frikommunearbejdet, at mens der på den ene side er en betydelig idérigdom i kommunernes forsøgssønsker, har det vist sig, at der er et noget større arbejde forbundet med at forberede og gennemføre forsøgene, end man fra først af regnede med. Jeg vil derfor have fuld forståelse for det, hvis enkelte frikommuner i den kommende tid vil overveje at udtræde af frikommunearbejdet – ikke mindst på baggrund af, at forsøgsperioden er forlænget med 4 år til udgangen af 1993. I så fald vil det være rimeligt, at de kan fortsætte forsøg, der allerede er i gang, og lovforslaget åbner mulighed herfor.

En række kommuner har forhørt sig om mulighederne for at opnå status som frikommune. Jeg har til brug for Kommunaludvalget bedt de kommuner og amtskommuner, der ikke er frikommuner, om at underrette mig om deres eventuelle interesse i at gå ind i arbejdet. Samtidig har jeg bedt frikommunerne om at tage stilling til, om de vil bevare deres status som frikommuner. Jeg håber derved at kunne give Kommunaludvalget et billede af, i hvilket omfang der må regnes med en udskiftning i kredsen af frikommuner. Jeg vil imidlertid også være parat til at drøfte, om der er behov for at udvide denne kreds.

Frikommuneforsøgene er ikke et mål i sig selv. Formålet med dem er at give Folketinget og regeringen et grundlag for at træffe beslutninger om ændringer i lovgivningen om kommunernes opgaver og styrelse, således at kommunerne i højere grad end i dag får mulighed for at indrette deres forhold efter de lokale behov og ønsker. Jeg har forstået, at frikommunerne vil være klar til at give ministerierne de første tilbagemeldinger om deres erfaringer i løbet af foråret 1988, og regeringen vil gøre alt for hurtigt at udarbejde de lovforslag, som disse erfaringer giver grundlag for.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om pension til statens tjenestemænd m.v. i Grønland.

(Lovforslag nr. L 94).

I 1986 blev der vedtaget en ændring i den danske tjenestemandspensionslov, hvorved det sikres, at der med virkning fra 1. april 1986 sker regulering af opsat pension, samt at der i et vist omfang kan ydes fratrædelsesgodtgørelse til pensionsformål i stedet for opsat pension.

Reglerne i lov om pension til statens tjenestemænd m.v. i Grønland har på disse punkter hidtil svaret til bestemmelserne i den danske tjenestemandspensionslov, og da det må anses for hensigtsmæssigt, at der fortsat er ensartethed på dette område, foreslås den grønlandske tjenestemandspensionslov ændret i overensstemmelse hermed.

Lovforslaget indeholder endvidere fire mindre ændringer – henholdsvis vedrørende pension til tjenestemænd, der efter ansøgning overgår til en tjenestemandstilling med en lavere pensionsgivende lønindtægt, vedrørende pension til tjenestemænd, der i en længere periode har været konstitueret i højere stilling, vedrørende kvalificeret svagelighedspension og vedrørende den efterlevende ægtefælles ret til at få ægtefællepensionen beregnet efter tilskadekomstreglerne – som følge af tilsvarende ændringer i den danske pensionslov.

Lovforslaget indeholder endelig en ændring af bestemmelsen om regulering af pensioner, herunder den begrænsning af dyrtidsreguleringen af pensioner, som skal sikre, at dyrtidsportionerne ikke giver overdækning.

Principielt følger tjenestemandspensioner reguleringen af tjenestemandslønninger. Ved lov nr. 475 af 15. november 1985 for Grønland om forlængelse og fornyelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. og om ændring af dyrtidsregulering bortfaldt den automatiske regulering på grundlag af det grønlandske reguleringspristal for januar 1986 og følgende reguleringspristal. Som en konsekvens heraf foreslås den grønlandske pensionslovs bestemmelse om dyrtidsreguleringen af pensioner, efterindtægt, rådighedsløn og ventepenge ændret i overensstemmelse hermed og i overensstemmelse med en tilsvarende ændring i den danske tjenestemandspensionslov, som er foreslået gennemført med virkning fra den 1. januar 1988.

Tjenestemændenes centralorganisationer har ikke haft bemærkninger til ændringsforslagene.

Lovforslaget er tiltrådt af Grønlands hjemmestyre.

På denne baggrund skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling, idet jeg i øvrigt henviser til de til lovforslaget knyttede bemærkninger.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til Grønlands hjemmestyre og de grønlandske kommuner.

(Lovforslag nr. L 95).

Den nuværende tilskudsperiode omfatter årene 1985–87. Det lovforslag, som jeg nu fremsætter, indeholder regler om ydelse af statstilskud i pertioden 1988–90 til varetagelse af tidligere overtagne sagsområder. De foreslåede tilskud er en videreførelse af det tilskud, der ydes hjemmestyret i 1987 efter den seneste ændring af tilskudsloven i forbindelse med overdragelsen af Grønlands Tekniske Organisation og boligområdet. De af regeringen for den kommende treårsperiode forudsatte besparelser på de statslige budgetter for disse områder er indarbejdet i de foreslåede tilskudsbeløb. Lovforslaget indeholder dog herudover visse ændringer i forhold til den nuværende tilskudslov.

Som følge af den forventede udvikling i de objektive faktorer, herunder bl.a. befolkningens størrelse og sammensætning, på de sagsområder, der tidligere er overtaget af hjemmestyret, foreslås en forhøjelse af tilskuddet med 11,2 mio. kr.

Herudover foreslås mindre forhøjelser af tilskuddet som følge af nye overdragelser af sagsområder til hjemmestyret, især inden for erhvervsuddannelsesområdet.

Tilskuddet er i indeværende tilskudsperiode blevet reguleret med samme faktor, som bevilningerne til Ministeriet for Grønlands netto-driftsudgifter er blevet reguleret med på finansloven på grund af pris- og lønstigninger. Da Ministeriet for Grønland som bekendt nu er nedlagt, kan denne reguleringsbestemmelse ikke opretholdes. Der foreslås derfor en ændring, hvorefter tilskuddet reguleres i overensstem-